Lietas Nr. 11360033415
Lietas arhīva Nr. K34-0057-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2016.gada 8.jūnijā

Saldus rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese Selga Lapejeva,
piedaloties prokuroram Sigitam Šarķim,
aizstāvei zvērinātai advokātei Ivetai Feldmanei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Apsūdzētā/pers. B/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā izraisīja cilvēka nāvi –

2015.gada 19.augustā plkst.08.50 /pers. A/, nebūdama alkoholisko dzērienu iespaidā, klāt esot apliecībai par tiesībām vadīt atbilstošas kategorijas transportlīdzekli un citiem Ceļu satiksmes noteikumos noteiktajiem dokumentiem, vadīja tehniskā kārtībā esošu automašīnu /TL marka/ 1828, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa autoceļu Rīga-Liepāja virzienā uz Liepāju, autoceļa 118.km Saldus novada Zirņu pagasta teritorijā pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 112. un 113.punkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļa satiksmes intensitāti un transportlīdzekļa īpatnības, bet, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc, kā arī viņa pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes. /pers. A/ neizvēlējās kustības drošībai atbilstošu braukšanas ātrumu un distanci starp savu automašīnu un pa priekšu, tajā pašā virzienā braucošo automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, kuru, būdams alkohola ietekmē (alkohols asinīs 0,70 promiles), klāt esot apliecībai par tiesībām vadīt atbilstošas kategorijas transportlīdzekli vadīja /pers. C/, personas kods /personas kods/, un, kad /pers. C/ samazināja braukšanas ātrumu, jo viņam pa priekšu tajā pašā virzienā brauca traktors CASE IH PUMA 230CVX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE, ar uzkabinātu pieckorpusu arklu, /pers. A/ uzsāka bremzēšanu, neizvairījās no sadursmes un iebrauca automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, aizmugurē, uzstumjot to virsū braucošā traktora CASE IH PUMA 230CVX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE, pieckorpusu arklam.

Ceļu satiksmes negadījumā automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, vadītājs /pers. C/ guva smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumus: plēstas – grieztas brūces kakla kreisā sānu virsmā, caurejošas uz mutes dobumu ar zemādas tauku slāņa, kakla kreisās sānu virsmas muskuļu plēsti – grieztiem bojājumiem, balsenes skrimšļu lūzumu, kreisās miega artērijas un iekšējās jūga vēnas šķērsbojājumu, ādas nobrāzumu apakšžokļa malas rajonā kreisā pusē, kas izraisīja ārējo asiņošanu, brīvu asiņu ieplūšanu elpošanas ceļos un kuņģī un sarežģījās ar akūtu iekšējo orgānu mazasinību, šie miesas bojājumi bija par iemeslu tam, ka negadījuma vietā 2015.gada 19.augustā /pers. C/ mira.

Automašīnas /TL marka/ 1828, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, vadītāja /pers. A/ ar savu rīcību ir izdarījusi Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, kas bija tiešā cēloņsakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā sekām.

Ar savām darbībām apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

M o t ī v u d a ļ a

Apsūdzētā/pers. B/ tiesas sēdē savu vainu neatzina, taču nožēloja, ka tā ir noticis un liecināja, ka 2015.gada 19.augustā vadījusi darba automašīnu /TL marka/ 1828, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa autoceļu Rīga-Liepāja virzienā uz Liepāju, bija pabraukusi garām Saldum. Pirms viņas vadītās automašīnas braucis baltas krāsas busiņš, kuru vadījis bojā gājušais puisis, bet aiz viņas braukusi pienvedēja automašīna ar piekabi. Busiņu pamanījusi jau tad, kad tas izbraucis no Brocēnu degvielas uzpildes stacijas. Tad busiņam degušas visas gaismas, arī aizmugurē busiņam nekādi bojājumi nav bijuši, tikai rūsa. Pēc tam viņas uzmanību pievērsis busiņa braukšanas stils, jo viņš braucis te ātrāk, te lēnāk, tāpēc ieturējusi lielāku distanci. Cik cilvēku bijis busiņā, nav redzējusi. Pienvedēja automašīna šādu braukšanas stilu nav izturējusi un apdzinusi viņas vadīto automašīnu un pēc tam arī busiņu, tas bijis apmēram 15 kilometrus pirms Zirņiem. Tad busiņš palielinājis ātrumu, arī viņa palielinājusi savas automašīnas ātrumu, taču viņas automašīnai bijis ātruma ierobežotājs, kurš nav ļāvis braukt ātrāk par 87 km/h. Sākoties Zirņu ciematam, piebremzējusi un braukusi aiz busiņa, bet viņam pa priekšu braukusi pienvedēja automašīna. Praktiski beidzoties Zirņu ciematam, sākusi palielināt automašīnas ātrumu, līdz ar to nedaudz pārsniegusi atļauto ātrumu ierobežojošās zīmes 70 km/h darbības zonā, par ko jūtas vainīga. Tikko viņa sākusi palielināt automašīnas ātrumu, redzējusi, ka pienvedēja automašīna uzsāk apdzīšanu, ko viņa tieši apdzen, uzreiz nav redzējusi. Traktoru pamanījusi tad, kad pienvedēja automašīna un tās piekabe, apdzenot bija iebraukusi pretējā braukšanas joslā. Pēc tam, kad pienvedēja automašīna bija uzsākusi apdzīšanu un jau redzējusi traktoru, sākusi bremzēt, tas ir, ieraugot priekšā šķērsli uzreiz bremzējusi. Taču busiņš praktiski bija apstājies, nevar pateikt, cik metrus bijusi no busiņa. Redzamība tajā dienā bijusi ļoti laba, arī saule redzamību nav traucējusi, jo no rītiem, braucot uz Liepāju, saule ir no muguras. Busiņam nav degušas vispār nekādas gaismas, ne bremžu, ne gabarītu, vispār nekādas. Lai gan centusies nobremzēt, taču tādu lielu mašīnu tādā mazā distancē nav iespējams tik ātri nobremzēt. Rezultātā grūdiens pa busiņa aizmuguri nav bijis stiprs, jo viņas vadītā automašīna tikai nedaudz skārusi busiņu. To secinājusi pēc tā, ka viņas automašīnā sēdošais krāvējs, kurš braucis nepiesprādzējies ar drošības jostu, pat nav izkustējies. Kā arī to secinājusi pēc viņas automašīnai nodarītajiem bojājumiem, bijusi bojāta priekšējās plastmasas restes un izsists lukturis. Traktors braucot uz priekšu, kādu gabalu busiņu vēl vilcis sev līdzi.

Pēc tam jutusi, ka arī viņas vadītājā automašīnā kāds ir ietriecies. Tas bijis MERCEDES busiņš, kurš, lai izvairītos no sadursmes, acīmredzot ir vēlējies nobraukt uz lauka, jo viņas automašīnā ietriecies ar automašīnas vadītāja pusi. Taču no sadursmes izvairīties viņam nav izdevies. Izkāpusi no automašīnas un gājusi pie vadītāja, lai pārliecinātos vai nav vajadzīga palīdzība. Busiņa vadītājs no automašīnas izkāpis pa pasažiera puses durvīm. Pēc tam atnākuši mediķi un vaicājuši vai nav nepieciešama palīdzība. Pašai palīdzība nav bijusi vajadzīga. No mediķiem uzzinājusi, ka sadursmē ar traktoru cietis puisis. Pati uz turieni nav gājusi.

Notikuma vietā atradusies visu laiku. Notikuma vietā viņai veikta alkohola pārbaude, parakstījusi Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, taču nekādus jautājumus par notikušo policijas darbinieki viņai nav uzdevuši. Arī pārējiem nekas nav prasīts. Pēc tam, kad visi aizbraukuši, palīdzējusi busiņu ievietot piekabē. Viņas vienīgie ienākumi ir autovadītājas darba alga, citu ienākumu nav.

Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā tiesas sēdē nolasītas apsūdzētās /pers. A/ liecības, kuras viņa sniegusi 2015.gada 24.septembrī kā aizdomās turētā un liecinājusi, ka 2015.gada 19.augustā vadījusi darba automašīnu /TL marka/ 1828, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa autoceļu Rīga-Liepāja virzienā uz Liepāju, kopā ar darba kolēģi /pers. F/ braukuši uz Rucavu pēc mājlopiem. No rīta cēlusies ap plkst.06.00 un iepriekšējā vakarā laicīgi iegājusi gulēt. Nebija nogurusi. Ap plkst.07.00 izbraukusi no darba vietas Tīnūžos. Pa autoceļu Rīga-Liepāja izbraukusi cauri Saldus pilsētai, kad viņas vadīto automašīnu apdzinusi baltas krāsas automašīna /TL marka/, tā brīžiem braukusi ātrāk, brīžiem lēnāk. Distance starp viņas vadīto automašīnu un /pers. G/ bijusi lielāka par 100 metriem. Pamanījusi aiz savas vadītās automašīnas braucam kravas automašīnu – pienvedēju ar piekabi. Laiks bijis skaidrs, saulains, nokrišņu nav bijis, saule spīdējusi no aizmugures, redzamību nekas nav traucējis. Nezina, kurā vietā, bet pienvedēja automašīna apdzinusi viņas vadīto automašīnu un braukusi starp viņas vadīto automašīnu un /pers. G/. Ap plkst.08.50 tuvojušies apdzīvotai vietai Zirņi, pretim automašīnas nav braukušas, pienvedēja automašīna apdzinusi /pers. G/. Viņas vadītās automašīnas ātrums bijis ap 75 km/h līdz 90 km/h. Nevar pateikt, vai Zirņos samazinājusi braukšanas ātrumu līdz 70 km/h, jo pievērsusi uzmanību pienvedēja automašīnai, kura tobrīd apdzinusi vēl kādu automašīnu. Tobrīd pretim braukušas automašīnas, kuras bijušas spiestas braukt uz malu. Kad pienvedēja automašīna bija iebraukusi pretējā virziena braukšanas joslā, ieraudzījusi, ka /pers. G/ pa priekšu brauc traktors. Bija ļoti pietuvojusies automašīnai /TL marka/. Kad sapratusi, ka tā strauji tuvojas, automašīnai /TL marka/ bremzēšanas signālgaismas nav degušas, nav sapratusi vai tā stāv vai brauc (lietas 91.lapa).

Cietusī/pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 19.augustā atradusies mājās, kad no radiniekiem uzzinājusi, ka viņas dēla vairs nav starp dzīvajiem. Paskaidrojuši, ka viņš braucis uz darbu. Dēls strādājis radinieku kompānijā, tāpēc arī radinieki paziņojuši par notikušo. Dēls nav dzīvojis kopā ar viņu divus gadus, taču ciemos braucis 1-2 reizes mēnesī. Viņš dzīvojis Rīgā, īrējis kopmītni. Kad saņēmusi no izmeklētāja dēla personīgās mantas, no izmeklētāja uzzinājusi, ka dēla vadītajam autobusiņam pa priekšu braucis traktors ar arklu, bet aiz viņa braukusi lielā fūre, kura braukusi pārsniedzot atļauto ātrumu. Dēls braucis aiz traktora un nav varējis to apdzīt, jo pa ceļa pretējo joslu braukušas automašīnas. Ir pārliecināta, ka dēls vadot automašīnu nav bijis alkohola reibumā, jo darba devējs noteikti nepieļautu viņam atrasties pie stūres alkohola reibumā. Viņai nav saprotams, no kurienes radusies tāda ekspertīze.

Tā kā abi ar vīru bijuši bezdarbnieki, dēls bijis vienīgais apgādnieks, kurš viņus atbalstījis materiāli. Ik mēnesi maksājis 50,00 – 100,00 EUR. Pati nav strādājusi, jo dzīvesvietā darbu nav varējusi atrast, bet, lai strādātu citur, nepieciešams personīgais transports vai naudas līdzekļi, lai uz darbu nokļūtu ar autobusu.

Tā kā dēls ir bijis vienīgais apgādnieks, dēlu neviens un nekad vairs neatgriezīs, līdz ar to, ņemot vērā pārdzīvoto stresu, pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 10 000,00 EUR apmērā. Sakarā ar dēla bojā eju vērsusies Apdrošināšanas akciju sabiedrībā "BALTA" un ir saņēmusi apdrošināšanas atlīdzību par apbedīšanas izdevumiem kopējā summā 2 880,00 EUR. Taču neraugoties uz saņemto atlīdzību, pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju uztur pilnā apmērā.

Liecinieks/pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka strādājis SIA "Dēvits", precīzu datumu neatceras, bet kā katru rītu, gatavojušies darba dienai, veikuši tehnikas apkopi. Tā kā viens no strādniekiem bija saslimis, priekšnieks palūdzis viņam braukt un sākt art. Devies uz traktoru CASE IH PUMA 230CX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE, iepazinies, sasmērējis un braucis uz lauku. Ticis norīkots uz tuvējo lauku, tas ir, kādus 3-4 kilometru attālumā. Lai nokļūtu līdz laukam bijis jābrauc pa šoseju. Uz šoseju A9 izgriezies no Avotu ielas. Aiz viņa vadītā traktora stāvējusi arī automašīna /TL marka/ 4 un gaidījusi, kad atbrīvosies krustojums. Automašīna krustojumā nogriezusies pa labi, bet pats ar traktoru nogriezies pa kreisi. Pirms tam laicīgi ieslēdzis pagriezienu un tas arī dedzis, degušas arī visas pārējās ugunis, arī bākugunis. Tad paskatījies pa labi un kreisi, un tā kā neviens nav bijis, izgriezies uz šoseju. Pirms izbraukšanas uz šoseju nav redzējis nevienu automašīnu, kura būtu iegriezusies apdzīvotā vietā Zirņi. Uzsākot braukšanu uzregulējis ātrumu 22 km/h. Kad traktors sasniedzis šo ātrumu, atradies starp krustojumu un meža sākumu. Tad arī diezgan labā attālumā, apmēram 300 metru attālumā, tas ir, starp Avotu ielas krustojumu un nākošo krustojumu, pamanījis tuvojamies baltas krāsas busiņu TRANSIT. Pēc tā, ka busiņš nobremzējis, jo viņa ātrums kļuvis lēnāks, viņš attālinājies un ieturējis distanci, un turpinājis braukt no aizmugures, sapratis, ka busiņa vadītājs ir viņu pamanījis. Starp traktoru un busiņu TRANSIT bijusi pietiekama distance, aizmugures skata spogulī aiz arkla redzējis busiņa priekšējās riepas. Lai busiņa vadītājam būtu vieglāk apdzīt, ar traktora labo riepu uzbraucis uz ceļa grants malas. Pieļauj, ka pretim braucošo automašīnu dēļ, busiņa vadītājs nav varējis viņa vadīto traktoru apdzīt, un palicis braucot aizmugurē. Pa gabalu redzējis, ka pretim brauc automašīnas, taču, tā kā braucot vērojis gan priekšu, gan aizmuguri, nevar vienozīmīgi apgalvot, ka busiņa vadītājam apdzīt viņa vadīto traktoru traucējusi pretim braucošā automašīna. Busiņš bijis pirmais transportlīdzeklis, kurš viņam pietuvojies pēc izbraukšanas no krustojuma, neviens transportlīdzeklis viņu nav apdzinis.

Tad redzējis, ka lielā ātrumā tuvojas smagā automašīna. Jutis, ka viņa nenobremzēs, tāpēc centies ar traktoru braukt vairāk uz grāvmali un ar riepu bija uzbraucis jau zālājam. Ceļa nomale bijusi apmēram 2-2,5 metrus plata, iespēja braukt vēl tuvāk grāvja malai nav bijusi, jo tad pats varējis apvelties grāvī. Braukšanas josla bijusi diezgan brīva. Palielināt braukšanas ātrumu nav varējis, jo bijis ieregulētais ātrums, kurš atļauj traktora ātrumu palielināt par 2-3 km/h. Vispār traktora ātrumu iespējams palielināt līdz 48 km/h. Tad smagā automašīna ietriekusies TRANSIT busiņā un ar inerci uzstūmusi traktora arklam. No sadursmes bijis liels blīkšķis un pacēlies liels putekļu vai dūmu mākonis. Vai tas izcēlies no bremzēšanas vai sadursmes, pateikt nevar. Smagās automašīnas vadītāju nav redzējis, no policijas darbiniekiem uzzinājis, ka automašīnu vadījusi sieviete. Arī pēc negadījuma vadītāja pie viņiem nav piegājusi, automašīna bijusi lielu gabalu atpakaļ. Lai neciestu vēl citi, izspiedis sajūgu un nebremzējot, turpinājis lēnām ripināt traktoru. Sadursme notikusi 150-200 metru attālumā no krustojuma ar Avotu ielu, un ārpus ierobežojuma zīmes 70 km/h darbības zonas. Kādā laikā šo attālumu nobraucis, nevar pateikt.

Apstājies, izņēmis telefonu un zvanījis darba devējam, lūdzis ātrāk ierasties un kaut ko palīdzēt. Redzējis, ka no busa izlēkuši divi cilvēki, trešais vēl kavējies, bet ar abu izkāpušo palīdzību, izkāpis arī trešais. Nodrošinājis traktoru, novilcis rokas bremzi, lai traktors neripo, no traktora izkāpis un piegājis pie no busa izkāpušajiem vīriešiem. Tā kā viņi ātro medicīnisko palīdzību nebija izsaukuši, zvanījis ātrai palīdzībai un centies izstāstīt situāciju, informējis par tur esošajiem četriem cilvēkiem, jo pārējie atradušies labu gabalu atpakaļ. Kā arī informējis, ka vienam cilvēkam ir trauma kaklā un palīdzība ir nepieciešama pēc iespējas ātrāk. Cietušais, kuram bijusi trauma kaklā un kuru draugi saukuši par Maksi, centies kaut ko aktīvi runāt. Draugi viņu noguldījuši pie zemes busa pasažieru pusē un uzlikuši žņaugu, viens no viņiem iedevis savu kreklu. Sieviete, kura pēc tam apstājusies, iedevusi no aptieciņas biezāku marles saiti, kuru arī izmantojuši kā žņaugu. Tad ieradušies ātrās medicīniskās palīdzības mediķi un centušies cietušajam palīdzēt, taču izglābt cietušo nav izdevies un viņš notikuma vietā miris.

Pēc sadursmes, apskatot automašīnu TRANSIT, redzējis, ka tai aizmugurējās durvis bijušas iesistas uz iekšu, lukturu praktiski nav bijis, spriežot pēc uz ceļa esošajām lauskām, secinājis, ka tie bijuši izsisti. Priekšējā "stoika" un stikls ar arklu bija ieņurcīti uz iekšu, mašīna bijusi it kā pacelta uz augšu. Arkla korpuss bijis vadītāja krēsla sānā, automašīnas logā iegājis arkla pēdējais piektais korpuss. Notikuma vietā palicis līdz pašām beigām, sagaidījis busa īpašnieku. Palicis vēl arī viens policijas darbinieks, kurš palīdzējis busu noņemt no arkla un sakārtot negadījuma vietu.

Šo traktoru iepriekš bija vadījis pa lauku. Ir A kategorijas traktortehnikas vadīšanas tiesības, kuras ir jau divus gadus, B kategorijas traktortehnikas vadīšanas tiesību nav. Vai par pārkāpumu, ka traktoru vadījis bez atbilstošas kategorijas tiesībām, viņam ir uzlikts sods pateikt nevar, jo nesen ir

atgriezies no ārzemēm, un neko saistībā ar šādu pārkāpumu nav saņēmis.

Nav redzējis, ka aiz viņa vadītā traktora būtu braukusi arī pienvedēja automašīna, vienīgi aiz viņa braucis busiņš. Nav redzējis arī to, ka pienvedēja automašīna būtu viņu apdzinusi.

Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. O/ liecības, kuras liecinieks sniedzis 2015.gada 25.augustā un liecībās norādījis, ka 2015.gada 19.augustā ap plkst.08.50 ar traktoru CASE IH PUMA 230CX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE, izbraucis no fermas Saldus novada Zirņu pagastā, kur tiek turēta SIA "Dēvits" piederošā traktortehnika. Ferma atrodas Zirņu ciemā aiz visām privātmājām, tā varētu būt Saldus novada Zirņu pagasta Avotu iela. Viņam bija jābrauc uz lauka, kas atrodas blakus O.Kalpaka muzejam "Airītēs" un jāveic aršanas darbi SIA "Dēvits" īpašnieka /pers. R/ uzdevumā. Traktoram aizmugurē bija pievienots arkls.

Izbraucot no Zirņu ciema, nogriezies pa kreisi uz autoceļa Rīga-Liepāja, aizmugurē stāvējusi melnas krāsas automašīna VW GOLF 4. Kas to vadījis, nezina. Braucot jau pa autoceļu Rīga-Liepāja, uzregulējis traktoram datorā tā ātrumu uz 25 km/h. Traktora ātrumu datorā var noregulēt, lai tas pats brauc automātiski ar noregulēto ātrumu. Ar minēto ātrumu nobraucis kādus 200 metrus. Tad spoguļos pamanījis, ka aiz traktora brauc baltas krāsas busiņš /pers. G/. Busiņš bijis kādus 50 metrus no tā krustojuma, no kura ar traktoru izbraucis uz autoceļa Rīga-Liepāja. Tā kā traktors nevar uzreiz uzņemt ātrumu, visu laiku skatījies atpakaļskata spoguļos, vai busiņš ir pamanījis, ka traktors brauc lēnāk. Redzējis, ka busiņa vadītājs bija traktoru pamanījis un ieturēja diezgan lielu distanci, kādus 20-30 metrus. Traktoru vadījis ar tā labās puses riepu uz ceļa labās puses balto līniju. Pa ceļa nomali nav braucis, lai nesaceltu putekļus. Tad paskatījies atpakaļskata spoguļos un redzējis, ka aiz baltā busiņa brauc smagā automašīna ar diezgan lielu ātrumu. Skatoties spoguļos, nodomājis, ka smagā automašīna, braucot ar tādu ātrumu, diez vai paspēs nobremzēt. Tad spoguļos redzējis, ka smagā automašīna ietriecas busiņā, bijis liels troksnis un putekļu mākonis. Redzējis, ka baltais busiņš tiek stumts virsū viņa vadītajam traktoram. Uzreiz spiedis gāzes pedāli, lai palielinātu ātrumu un izvairītos no sadursmes ar busiņu, bet ātrumu traktoram nav varējis palielināt, jo, tas bija automātiskā režīmā. Iespējams, ka ātrums palielinājies par kādiem 3-4 km/h, jo kad ātrums noregulēts uz 25 km/h, tad traktors brauc ar kādiem 22-23 km/h. Tā kā nav izdevies palielināt traktora ātrumu, griezis traktoru uz labo ceļa pusi, tas ir uz ceļa nomali. Gribējis izvairīties no sadursmes, bet tad izdzirdējis troksni un sapratis, ka baltais busiņš ir uzstumts virsū viņa vadītajam traktoram aizmugurē esošajam arklam. Izspiedis sajūgu un lēnām ripinājis traktoru uz priekšu ar mērķi, lai arkls neieietu dziļāk busiņa salonā. Busiņa šoferi nav redzējis, jo priekšā bijis arkls. Nav redzējis, cik cilvēku ir busiņa salonā. Traktors vēl nebija pilnībā apstājies, kad redzējis, ka no busiņa pa labās puses durvīm (blakus sēdētāja) izkāpuši divi vīrieši. Traktors apstājies ceļa nomalē. Uzreiz zvanījis priekšniekam /pers. R/, lai ātri brauc šurp. Izkāpis no traktora un redzējis, ka no busiņa vadītāja puses durvīm izkāpj vīrietis, kuram pa kaklu ar strūklu tecējušas asinis. Noskaidrojis, ka busiņa pasažieri ātro palīdzību nav izsaukuši, izsaucis ātro palīdzību. Tikmēr baltā busiņa pasažieri bija uzlikuši vadītājam uz kakla žņaugu, laikam no T-krekla. To, ka smagajā automašīnā būtu ietriecies vēl kāds busiņš, nav redzējis. It kā kaut kādu troksni dzirdējis pēc tam, kad busiņš uzstumts uz traktora arkla. Ir ieguvis A kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecību, ar kuru drīkst vadīt traktortehniku līdz 7500 kilogramiem. Tā kā traktora CASE IH PUMA 230CX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE, pilna masa ir 13 000 kilogrami, traktoru vadījis bez attiecīgas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (lietas 57.-58.lapa).

Izvērtējot liecinieka /pers. O/ liecības, tiesa tajās nesaskata būtiskas pretrunas, izņemot neprecizitāti norādot attālumu no krustojuma, no kura viņš izbrauca ar traktoru, līdz vietai, kad ievērojis aizmugurē braucošo automašīnu /TL marka/. Taču tiesa uzskata, ka norādītais attālums ir tikai liecinieka subjektīvs vērtējums, jo liecinieks attālumu noteikšanai nav izmantojis palīgierīces. Līdz ar to tiesa liecinieka liecības atzīst par ticamām un pieļaujamām, vērtējamām kopsakarā ar visiem lietas materiāliem.

Liecinieks/pers. U/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 19.augustā ap plkst.9.00 bijuši Saldus novada Zirņos, kad ar darba transportu braukuši uz Liepāju. Braucis kopā ar /pers. C/, kurš vadījis automašīnu un Dmitriju, kurš sēdējis pasažieru pusē pie durvīm, pats sēdējis pa vidu. Braucot visi bija piesprādzējušies ar drošības jostām. Tā kā ceļš bijis garš, līdzi bija paņēmis planšeti. /pers. C/ automašīnu vadījis kā vienmēr, viņa vadīšanas maniere nav liecinājusi par to, ka viņš būtu lietojis alkoholu. Vispār piesargās no jauniem vadītājiem, taču pārliecinājies, ka vadītājs automašīnu vada droši, uz ceļu vairs nav skatījies, bet kaut ko skatījies planšetē. Tāpēc pašu sadursmes momentu nav redzējis, jo tajā brīdī uz ceļu nav skatījies, nav redzējis ne to, kas notiek priekšā, ne to, kas notiek aizmugurē, tikai jutis triecienu. Trieciens bijis no aizmugures. /pers. C/ vadot automašīnu, netika strauji bremzējis, nav arī pēkšņi palielinājis ātrumu vai veicis straujus manevrus. Pēc trieciena automašīna ļoti spēcīgi pagrūsta uz priekšu. Nākamo, ko redzējis, bijis arkls, kurš izārdījis viņu transportlīdzeklim visu priekšu. Pieļauj, ka tas bijis kāds piecu korpusu arkls, automašīnā atradies arkla viens korpuss, kurš atradies vairāk vadītāja pusē, bet arī blakus pasažiera pusē, kur viņš sēdējis, bijis mazāk. Tad kādu gabaliņu pavilcis līdzi un tad apstājies. Neatceras, vai darbojies automašīnas motors, kad tā apstājusies. To, kādu gabalu traktors automašīnu vilcis, nevar pateikt. Visi, arī vadītājs Maksims, no automašīnas izkāpuši pa pasažieru puses durvīm, jo vadītāja durvis bijušas salocītas. /pers. V/ kaklā brūci, kuru mēģinājuši aizspiest un zvanījuši ātrajai palīdzībai. No sākuma bijis šoks un apjukums, un /pers. C/ pats spiedis ciet brūci kaklā. Taču, kad sapratuši, ka brūce ir nopietna, atraduši kaut kādu kreklu un spieduši to klāt kaklam, lai aizspiestu brūci un varētu sagaidīt ātro medicīnisko palīdzību. Licies, ka pašam negadījumā ir sasista galva, tāpēc aizvests uz Kuldīgas slimnīcu pārbaudīt, taču nekas netika konstatēts. Ātrās medicīniskās palīdzības mašīnas atbraukušas 10-15 minūšu laikā, atbraukušas divas mašīnas. Arī mediķi /pers. C/ uzlikuši žņaugu, centušies viņu glābt, taču tas nav izdevies, un viņš notikuma vietā miris. Pieļauj, ka mediķi viņam ir kaut ko potējuši. Taču to, vai ņemti asins paraugi pārbaužu veikšanai, nezina.

Pēc negadījuma apskatījis automašīnu, ar kuru bija braucis. Redzējis, ka gan automašīna, ar kuru bija braucis, gan traktors atrodas turpat, automašīnai bijusi ļoti bojāta priekšējā daļa, aizmugurējās durvis bijušas iedzītas-ielocītas uz iekšu, bijušas redzamas jaudīga trieciena pēdas. Vai traktors velkot nodarījis automašīnai kādus bojājumus, pateikt nevar. Kas triecienu nodarījis, nav redzējis. Pēc negadījuma teikts, ka viņu automašīnā ir ietriekusies smagā automašīna. Automašīnu nav redzējis, jo tā atradusies 100 metrus vai vairāk no vietas, kur atradusies viņu automašīna.

Pēc notikušā, saliekot visu kopā, pēc iekšējām sajūtām licies, ka /pers. C/ automašīnu piebremzējis, lai apdzītu traktoru, bet nav apdzinis.

Transportlīdzekli arī apskatījis pirms došanās ceļā. Tas bijis darba transportlīdzeklis, kurš lietots diezgan bieži. Transportlīdzeklis bijis tehniskā kārtībā, aizmugurējās durvis nav bijušas bojātas. Tajā dienā, braucot no Rīgas līdz Zirņiem, citas sadursmes nav bijušas, viss bijis kārtībā, nav bijušas nekādas pazīmes, ka automašīnai ir kaut kas bojāts.

/pers. C/ bijis viņa darba kolēģis, taču viņiem bijuši dažādi amati, tāpēc arī darba algas bijušas dažādas.

Liecinieks/pers. Z//pers. A0/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 19.augustā kopā ar /pers. C/ un /pers. AA/ braukuši uz Liepāju, viss bijis kārtībā. Uz Liepāju braucis, lai jūras skolā noskaidrotu par iespējām pāriet uz citu jūras skolu. Braucot pa šoseju, no lauka uz šoseju izbraucis traktors. Kādu laiku, apmēram 3 – 5 minūtes, braukuši aiz traktora, nav varējuši viņu apdzīt, jo pretim braukušas automašīnas. Nevienu automašīnu, kura būtu apdzinusi viņu automašīnu, nav redzējis. Starp traktora arklu un automašīnu, ar kuru viņš braucis, bijusi apmērama 5 - 10 metrus liela distance. Automašīnas ātrums nav bijis liels, jo priekšā braucošā traktora ātrums nav bijis liels. Tad sajutis spēcīgu triecienu no aizmugures, viņi ar inerci nesti uz priekšu. Sitiena rezultātā automašīna pasista uz priekšu, tās ātrums palielinājies un automašīna uztriekta traktoram. Traktors vilcis viņus uz ceļa malu. Atceras, ka izlekuši no automašīnas, jo bijis bail, ka no aizmugures var saņemt vēl kādu triecienu, nav redzējis, kas notiek aizmugurē, nav arī redzējis, kas ietriecies. Automašīnu vadījis /pers. C/, kurš automašīnu vadījis pārliecinoši. To, ka viņš būtu lietojis alkoholu, nav jutis. /pers. AA/ sēdējis pa vidu, pats sēdējis otrā pusē pie durvīm. Izlecis no mašīnas, redzējis, ka Maksimam tek asinis, centušies asinošanu apturēt un izsaukt ātro medicīnisko palīdzību. Atbraukusi ātrā medicīniska palīdzība un policija. Mediķi pielikuši /pers. C/ kaut ko pie kakla un apsējuši. To, vai kaut ko viņam potējuši, nav redzējis.

Tajā dienā izbraukuši no Mārupes. Pirms braukšanas automašīnā pa aizmugurējām durvīm ievietojuši maisītāju un kaut kādus instrumentus. Automašīnas durvis bijušas nebojātas. Pēc sadursmes, apskatījis automašīnu, redzējis, ka sabojātas automašīnas aizmugurējās durvis un jumts, automašīnas priekša bijusi ietriekta uz iekšu, arkls bijis praktiski automašīnā, vietā, kur vadītāja krēsls, stūre sabojāta, durvju stikli izsisti. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā pašam miesas bojājumi nav nodarīti. Tālumā redzējis sarkanu smago automašīnu, aiz kuras vēl bijis balts busiņš. Neviens no tām automašīnām pie viņiem nav atnācis.

Liecinieks/pers. AB/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 19.augustā ap plkst.08.50 vadījis darba automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa autoceļu Rīga-Liepāja virzienā uz Liepāju. Ceļa posmā Saldus – Skrunda braukusi smagā automašīna, kura krasi apstājusies un viņš tajā ietriecies. Smagai automašīnai acīmredzot bijusi nepieciešamība bremzēt, jo uz ceļa bija noticis kaut kas neparasts. Pirms sadursmes automašīnu vadījis apmēram ar 80 km/h. Ar smago automašīnu braukuši ar līdzīgu ātrumu, taču pēc tam, savu ātrumu nemainot, strauji pietuvojies smagai automašīnai. Izvairoties no sadursmes bremzējis, taču no sadursmes izvairīties nav izdevies. Pirms sadursmes redzējis, ka pretim brauc automašīnas, redzējis kaut kādus putekļus. Sadursme notikusi izbraucot no ierobežojošās zīmes 70 km/h darbības zonas.

Pēc sadursmes izkāpis no automašīnas pa labās puses durvīm, jo vadītāja puses durvis nav varējis atvērt. Pie viņa pienākusi apsūdzētā un jautājusi kā jūtas. Apsūdzētā nākusi un smagās automašīnas priekšas, labās puses. Sapratis, ka apsūdzētā vadījusi smago automašīnu. Tāpat redzējis, ka smagajā automašīnā bijis vēl arī vīrietis.

Sadursmes rezultātā tikusi savainota viņa roka, atbraukušie ātrās medicīniskās palīdzības mediķi snieguši viņam palīdzību.

Liecinieks/pers. AC/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 19.augustā ap plkst.06.00 kopā ar /pers. A/ ar darba automašīnu /TL marka/ izbraukuši no Ikšķiles novada. Par veselības problēmām tajā dienā kolēģe nav sūdzējusies, pie Saldus apstājušies pabrokastojuši. Braukuši apmēram ar 70-80 km/h, spidometrā nav skatījies. Automašīnā bijis kā pasažieris. Kad izbraukuši cauri Saldum, viņus apdzinis /pers. G/ buss, bet pirms tam apdzinusi pienvedēja automašīna. Tā bijusi smagā automašīna, jaunā tipa ar spīdīgu mucu, aiz kuras braucot, priekšā braucošo busu nav varējis redzēt. Tad redzējis, ka pienvedēja automašīna apdzinusi traktoru un aizbraukusi. Buss pa priekšu braucis haotiski, te ātrāk, te lēnāk. Apmēram pirms Zirņiem paņēmis karti, lai sameklētu adresi, uz kuru jābrauc un izvēlētos piemērotāko ceļu kā līdz turienei nokļūt. Tad pacēlis acis, mašīna sākusi strauji bremzēt. Redzējis, ka tuvojas automašīna /TL marka/. To vai viņai degušas bremžu gaismas, nav redzējis. Automašīnas, kurā viņš braucis, ātrums nav bijis liels. Tā tikai nedaudz pieskārusies busiņam. Sadursmē nekādi miesas bojājumi viņam nav nodarīti. Traktors ar busu pabraucis vēl uz priekšu apmēram 100 – 200 metrus. Traktoru redzējis tikai pirms sadursmes, kad pienvedēja automašīna bija viņu apdzinusi, traktora bākugunis nav redzējis. Mirklī, kad ieraudzījis traktoru, /pers. A/ sākusi arī bremzēt. Vēl viena automašīna ieskrējusi viņu automašīnas aizmugurējā stūrī. No tās izkāpis cilvēks ar savainotu roku. Pēc tam atbraukusi ātra palīdzība un policija.

Pēc sadursmes, pēc kāda brīža aizgājis pie traktora un busa, un redzējis, ka busam nav priekšējā loga stikla. Buss bija iebraucis traktora arklā. Arkls bija iegājis automašīnā līdz pat atdalošai sienai, kas atdala kravas nodalījumu. Busa aizmugurē bijuši maznozīmīgi nodarījumi – izsists stikls, durvis nedaudz sabuktētas, lukturus nav redzējis. Pirms sadursmes, kad buss braucis pa priekšu, nav redzējis, ka tam kaut kas nebūtu kārtībā ar lukturiem. Pieļauj, ja kāds lukturis nebūtu bijis, tad būtu tam pievērsis uzmanību, tadēļ domā, ka busam ar lukturiem viss bijis kārtībā. Viņam ir zināms, ka busa šoferis ir gājis bojā, ka automašīnā ir bijuši vēl divi vīrieši, redzējis viņus. Par viņu veselības stāvokli nekas nav zināms.

Par notikušo ir runājis ar apsūdzēto /pers. A/. Pēc sarunas ir izdarījis secinājumu, ka buss ir iebraucis arklā, un, viņi bremzējot, vēl nedaudz busu pastūmuši. Uzskata, ka šobrīd sniegtā liecība ir precīzāka, jo vairāk notikušo ir pārdomājis un atcerējies to, par ko iepriekš netika liecinājis. Turklāt pirmstiesa procesā, sniedzot liecības, atbildējis tikai uz policijas darbinieku uzdotajiem jautājumiem.

Lietā esošajā Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr. EZ 298930 un tam pievienotajā fototabulā fiksēta negadījuma vieta pēc ceļu satiksmes negadījuma 2015.gada 19.augustā, kurā bojāti transportlīdzekļi un gājis bojā /pers. G/ vadītājs, cietušas vēl trīs personas (lietas 2.-7.lapa).

Ar automašīnas /TL marka/ 1828, ar valsts numura zīmi /TL numurs/, apskates protokolu un fototabulām konstatēti automašīnas bojājumi. Apskatē noskaidrots, ka automašīnai bojāts motora pārsegs, priekšējais atdurstienis, labais un kreisais priekšējais lukturis, priekšējais stikls, aizmugurējais atdurstienis, labais aizmugurējais lukturis. Izņemta tahogramma no /pers. AD/ 1828 par 2015.gada 19.augustu (lietas 18., 19., 20.-24.lapa).

No notikuma vietas apskates protokola un fototabulām redzams, ka notikuma vieta atrodas Saldus novada Zirņu pagasta autoceļa Rīga - Liepāja 118.kilometrā, autoceļa labajā pusē virzienā uz Liepāju sadūrušās automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un /pers. AD/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/. Automašīna /TL marka/ ar tās priekšējo kreiso daļu ir ietriekusies automašīnas /TL marka/ aizmugurējā labajā pusē. Abas automašīnas atrodas virzienā uz Liepāju, uz ceļa atrodas dažādas automašīnu atlūzas. Virzienā uz Liepāju uz autoceļa Rīga – Liepāja uz labās malas redzama vēl divu transportlīdzekļu sadursme. Autoceļa Rīga – Liepāja labajā malā virzienā uz Liepāju atrodas automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/. Tieši priekšā atrodas traktors CASE IH PUMA 230 CVX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE. Traktors atrodas autoceļa Rīga – Liepāja labajā malā virzienā uz Liepāju. Traktora aizmugurē savienojumā ar traktoru atrodas arkls. Arkla aizmugurējā daļa ir ietriekusies automašīnas /TL marka/ salona kreisajā (vadītāja) pusē. Blakus automašīnai /TL marka/, autoceļa Rīga – Liepāja labās puses ceļa nomalē atrodas vīrieša liķis, kurš pēc apskates nodots apbedīšanas birojam. Apskates laikā veikta fotografēšana (lietas 25.-26., 28.-45.lapa).

Ar automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, apskates protokolu konstatēti bojājumi. Bojāts priekšējais vējstikls, jumts priekšējā daļā, virs vadītāja puses durvīm jumts atdalījies no virsbūves, priekšējās kreisās jumta statnes, priekšējās kreisās durvis un durvju stikls, priekšējais salona dekoratīvais panelis, aizmugures kreisās puses spārns, abi aizmugures lukturi, abas aizmugures bagāžas nodalījuma durvis, jumts aizmugures daļā, aizmugures buferis, aizmugures durvju stikls, veikta transportlīdzekļa mērīšana (lietas 46.lapa).

Ar Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2015.gada 21.augusta eksperta atzinumu Nr.54 konstatēts, ka /pers. C/, personas kods /personas kods/, nāve ir vardarbīga un iestājās 2015.gada 19.augustā no plēsti – grieztas brūces kakla kreisā sānu virsmā caurejošas uz mutes dobumu ar zemādas tauku slāņa, kakla kreisās sānu virsmas muskuļu plēsti – grieztiem bojājumiem, balsenes skrimšļu lūzumu, kreisās miega artērijas un iekšējās jūga vēnas šķērsbojājumu, ādas nobrāzumu apakšžokļa malas rajonā kreisa pusē, kas izraisīja ārējo asiņošanu, brīvu asiņu ieplūšanu elpošanas ceļos un kuņģī un sarežģījās ar akūtu iekšējo orgānu mazasinību. Iepriekš minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. C/ nāves iestāšanos. Iepriekš minētie miesas bojājumi varēja tikt nodarīti pie lēmumā minētajiem CSNg apstākļiem, cieta priekšmeta ar asu šķautni iedarbības rezultātā, kas varēja būt arkla asmens. /pers. C/ līķa asinīs konstatētas 0,70 promiles etilspirta. Ekspertīze pabeigta 2015.gada 17.novembrī (lietas 49.-50.lapa).

Ar Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2016.gada 18.aprīļa eksperta atzinumu Nr.16-466 secināts, ka automašīna /TL marka/ ietriecās automašīnas /TL marka/ aizmugurējā daļā. Sadursmes rezultātā automašīna /TL marka/ tika pārvietota uz priekšu un ietriecās traktora vilktajā arklā. Pēc automašīnas /TL marka/ apstāšanās, tās aizmugurējā labajā stūrī ietriecās automašīna /TL marka/.

Automašīnas /TL marka/ un automašīnas /TL marka/ sadursmes vieta atradās transportlīdzekļu braukšanas joslā automašīnas /TL marka/ bremzēšanas pēdu sākumā. Automašīnas /TL marka/ un traktora sadursmes vieta, visticamāk, atradās CSNg reģistrēšanas protokola shēmā fiksētajā un fotoattēlos no notikuma vietas redzamajā zemes (smilšu) nobiru sākuma atrašanās vietā. Automašīnas /TL marka/ un automašīnas /TL marka/ sadursmes vieta atradās CSNg reģistrēšanas protokola shēmā fiksētajā un fotoattēlos no notikuma vietas redzamajā stikla lausku nobiru un plastmasas lausku atrašanās vietā.

Atbilstoši fiksētās automašīnas /TL marka/ bremzēšanas pēdas garumam, automašīnas braukšanas ātrums bija 60 – 68 km/h.

Nav iespējams noteikt, cik tālu uz priekšu var pastumt automašīnu /TL marka/, jo nav objektīvu datu par to, kāds bija automašīnas /TL marka/ braukšanas ātrums sadursmes brīdī.

Starp automašīnu /TL marka/ un automašīnu /TL marka/ bija bloķējoša rakstura sadursme.

Nav iespējams noteikt, vai automašīnas /TL marka/ vadītājai bija tehniska iespēja izvairīties no sadursmes, braucot vienā virzienā ar pienvedēju, tam nemainot ātrumu, apdzenot sev pa priekšu braucošo traktoru, jo nav objektīvu datu par to, kāda bija situācija uz ceļa, cik intensīva satiksme notika pretējā braukšanas pusē, kāds ātrums bija pienvedējam pirms automašīnas /TL marka/ un automašīnas /TL marka/ sadursmes brīža. Autotehniskās ekspertīzes ietvaros netiek risināti jautājumi par to, kas varētu notikt, ja notiktu savādāk, nekā notika.

Nav iespējams noteikt, vai automašīnai /TL marka/ radītie bojājumi atbilst bojājumiem, kurus rada cits transportlīdzeklis, strauji ietriecoties automašīnā /TL marka/ ar ātrumu 80 km/h, jo transportlīdzekļu bojājumu CD-EES datubāzē „Collection CD-EES by /pers. AI/" esošie automašīnu bojājumu paraugi neatbilst automašīnai /TL marka/ radītiem bojājumiem. Automašīnai /TL marka/ radītie bojājumi varēja rasties no sadursmes ar automašīnu /TL marka/, kurš sadursmes brīdī pārvietojās ar aptuveno ātrumu 58 km/h.

Lai nobrauktu 200 metrus ar lēmumā par autotehniskās ekspertīzes noteikšanu norādīto ieregulēto braukšanas ātrumu 25 km/h, traktoram ir nepieciešamas 29 sekundes (lietas 162.-170.lapa).

Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras 2016.gada 18.maijā sniegtā informācija apstiprina, ka, lai vadītu traktoru CASE IH PUMA 230 CVX, nepieciešama B kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecība (lietas 179.lapa). Lietā netiek apstrīdēts tas, ka konkrētajā gadījumā /pers. AK/ traktoru CASE IH PUMA 230 CVX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/ LE, vadīja bez attiecīgas kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecības. Taču lietā nav pierādījumu tam, ka /pers. O/ izdarītais pārkāpums būtu tiešā cēloņsakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu.

VAS „Latvijas Valsts ceļi" sniegusi informāciju par ceļa zīmju Nr.521, Nr.522, Nr.707 un Nr.323 darbības zonu ciematā ar nosaukumu Zirņi un ceļa attālumiem šajā ceļa zīmju darbības zonā. Ceļu izvietojums redzams no Zirņu ciemata kartes (lietas 180., 181.lapa).

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzētās /pers. A/ vaina izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas pierādīta pilnībā ar liecinieku /pers. O/, /pers. AA/, /pers. AL/ liecībām, kuri liecināja, ka no sākuma bijis trieciens pa automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, aizmuguri. Pēc saņemtā trieciena automašīna pagrūsta uz priekšu un uznesta uz priekšā braucošam traktoram CASE IH PUMA 230 CVX, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/LE, uzkabinātā arkla. Šādu secinājumu ir izdarījis arī Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperts 2016.gada 18.aprīļa eksperta atzinumā Nr.16-466, norādot, ka automašīna /TL marka/ ietriekusies automašīnas /TL marka/ aizmugurējā daļā. Sadursmes rezultātā automašīna /TL marka/ pārvietota uz priekšu un ietriekusies traktora vilktajā arklā. Pēc automašīnas /TL marka/ apstāšanās, tās aizmugurējā labajā stūrī ietriekusies automašīna /TL marka/.

Arī liecinieks /pers. F/ liecināja, ka automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, kuru vadījusi kolēģe /pers. A/ ietriekusies automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, aizmugurē. To nenoliedza arī pati apsūdzētā.

Gan liecinieks /pers. O/, gan liecinieks /pers. A0/ liecināja, ka automašīna /TL marka/ kādu laiku braukusi aiz traktora, vadītājs /pers. C/ nav varējis apdzīt traktoru, jo pretim braukušas automašīnas. Arī liecinieks /pers. AM/ liecināja, ka pirms sadursmes ir redzējis pretim braucošas automašīnas.

Kā liecināja pati apsūdzētā, tad viņa jau iepriekš bija ievērojusi automašīnu /TL marka/, kura viņas uzmanību piesaistījusi ar savu braukšanas stilu, līdz ar to arī ieturējusi lielāku distanci. Arī sākoties Zirņu ciemam piebremzējusi un braukusi aiz automašīnas /TL marka/. Neraugoties uz to, ka lietā netika gūti objektīvi pierādījumi tam, ka aiz traktora būtu braukusi pienvedēja automašīna, jo izņemot apsūdzēto un liecinieku /pers. F/, kurš ir apsūdzētās kolēģis, par pienvedēja automašīnas esamību uz konkrētā ceļa neviens no lieciniekiem neliecināja. Liecinieks/pers. M/ liecināja, ka pirms negadījuma viņa vadīto traktoru neviens transportlīdzeklis nav apdzinis, kā arī nav redzējis, ka kāds transportlīdzeklis būtu iegriezies apdzīvotā vietā Zirņi.

Kā izriet no apsūdzētās liecības, automašīna /TL marka/ apsūdzētajai bija redzama visu laiku. Līdz ar to tiesa uzskata, ka nevar viņu uzskatīt par pēkšņu šķērsli, kuru apsūdzētā pirms tam nebūtu redzējusi. Nekas apsūdzētajai netraucēja turpināt ievērot attiecīgu distanci un braukšanas ātrumu. Turklāt kā liecināja pati apsūdzētā automašīnai /TL marka/ nav iedegušās bremzēšanas gaismas, tātad nebija pamata arī domāt, ka automašīna /TL marka/ būtu uzsākusi bremzēšanu. Ko apstiprināja arī liecinieki /pers. O/ un /pers. A0/, kuri liecināja, ka automašīna /TL marka/ kādu laiku braukusi aiz traktora. Savukārt pati apsūdzētā, braucot ilgu laiku aiz automašīnas /TL marka/, bija novērojusi, ka automašīnai pirms negadījuma degušas visas gaismas.

Izvērtējot visus minētos pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi to kopumā un savstarpējā sakarā neapstrīdami norāda uz tādām apsūdzētās darbībām, kā tas konstatēts spriedumā. Pierādījumi iegūti un procesā pārbaudīti ievērojot Kriminālprocesa likuma prasības, nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Kriminālprocesa likuma 449.panta pirmā daļa noteic, ka pirmās instances tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā, bet šā panta otrajā daļā norādīts, ka tiesas sēdē personas sniedz liecības mutvārdos. Savukārt Kriminālprocesa likuma 449.panta trešā daļa noteic, ka rakstveida pierādījumus un citus dokumentus tiesas sēdē nolasa vai atskaņo, izņemot gadījumus, kad persona, kura īsteno aizstāvību, prokurors un cietušais vai viņa pārstāvis piekrīt, ka šo pierādījumu nolasīšana vai atskaņošana nav nepieciešama. Lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītos rakstveida pierādījumus un dokumentus pārbauda tiesas sēdē tikai tad, ja persona, kura īsteno aizstāvību, prokurors un cietušais vai viņa pārstāvis pieteicis šādu lūgumu.

Augstākās tiesas Senāts vairākkārt savos lēmumos izteicis atziņu, ka Kriminālprocesa likuma 449.panta trešajā daļā norādītais jēdziens „rakstveida pierādījumi un dokumenti" nav attiecināms uz personu liecībām, kas, lai arī ir fiksētas rakstveida formā, ir pakļautas citiem pārbaudes kritērijiem *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 14.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-347/2012, 2013.gada 13.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-409/2013).*

Tādējādi tiesa uzskata, ka apsūdzētās aizstāve nepamatoti tiesas debatēs analizēja liecinieku pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, kuras tiesas izmeklēšanas laikā netika pārbaudītas nolasot, jo šāds lūgums netika pieteikts, uz ko pamatoti norādīja arī prokurors.

Izvērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa secina, ka ar savām darbībām apsūdzētā /pers. A/ pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 112.punkta prasības, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā), 113.punkta prasības, kas noteic, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc. Bez tam apsūdzētā /pers. A/ pārkāpa arī minēto noteikumu 119.punkta prasības, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību *(noteikumu redakcija no 01.10.2014.-31.12.2015.).*

/pers. AR/ pieļautie Ceļu satiksmes noteikumu 112., 113. un 119.punkta *(noteikumu redakcija no 01.10.2014.-31.12.2015.)* prasību pārkāpumi bija tiešā cēloniskā sakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā rezultātā iestājušām sekām – /pers. C/ gūtajiem smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un kas izraisīja /pers. C/ nāvi.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi

pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido Krimināllikuma 260.panta otrās daļas kvalifikāciju.

Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu, ka /pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā izraisīja cilvēka nāvi un šādas viņas darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Krimināllikuma 260.pantā paredzētais noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir materiāls, tas ir, kriminālatbildība par pantā paredzētajām darbībām iestājas tad, ja tā rezultātā iestājas arī paredzētās sekas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums tika klasificēts kā smags noziegums. Atbilstoši Krimināllikuma 10.pantam, noziedzīgais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, atbilstoši minētā panta trešajai daļai - aiz noziedzīgas nevērības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētās atbildību pastiprinoši apstākļi tiesas izmeklēšanas laikā konstatēti netika.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, novērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētās /pers. A/ personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka aiz neuzmanības ir izdarīts smags noziegums, kam iestājušās neatgriezeniskas sekas – gājis bojā jauns cilvēks.

Apsūdzētā/pers. B/ iepriekš nav sodīta, pirms nodarījuma pēdējā gada laikā pie administratīvās atbildības saukta vienu reizi par ceļus satiksmes noteikumu neievērošanu, bijuši arī iepriekš ceļus satiksmes noteikumu pārkāpumi (lietas 95.-98.lapa). Pārbaudot informāciju Tiesu informācijas sistēmā, redzams, ka arī 2016.gada 2.maijā apsūdzētā saukta pie administratīvās atbildības par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. /pers. AT/ "HeinorS" atsauksmē-raksturojumā norādīts, ka apsūdzētā strādā SIA "HeinorS" no 2014.gada 14.aprīļa par kravas transportlīdzekļa vadītāju un pārvadā liellopus un jaunlopus. Pirms darba attiecību uzsākšanas ar SIA "HeinorS" /pers. A/ strādājusi par šoferi – liellopu, jaunlopu pārvadātāju SIA "AIBI". /pers. A/ vienmēr darbā ierodas laicīgi, veic darbu patstāvīgi. Parasti izdara vairāk nekā darba devējs uzticējis. Darbu veic ar augstu atbildības sajūtu un profesionāli. Ļoti labi iekļāvusies kolektīvā un kļuvusi par tā neatņemamu sastāvdaļu. /pers. A/ ir grūtības ar atvēršanos un uzticēšanos svešiem cilvēkiem, taču patiesībā viņa ir izteikti sirsnīgs, pozitīvs un izpalīdzīgs cilvēks, kurš sevi slēpj aiz liekas bravūrības. Viena audzina dēlu, kurš ir viņas dzīves jēga. /pers. AU/ strādā SIA "HeinorS", būtiski pārkāpumi, vadot kravas transportlīdzekli, nav fiksēti vai novēroti (lietas 99.lapa). Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas 2015.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.34-2015-975 nolemts /pers. A/ dēlam /pers. AV/ noteikt invaliditāti. Apsūdzētās dēla veselības stāvokli apliecina arī izraksts no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (lietas 138., 139.lapa).

Izlemjot par soda veidu, tiesa vērtē ziņas par apsūdzētās personību kopsakarā ar noziedzīgā nodarījuma raksturu un sekām.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā kā vienīgais soda veids ir paredzēta brīvības atņemšana, līdz ar ko tiesa atzīst, ka sods apsūdzētajai nosakāms brīvības atņemšanas soda veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā raksturojas pozitīvi, viena audzina dēlu, tiesa nekonstatēja ne apsūdzētās atbildību mīkstinošos apstākļus, ne apsūdzētās atbildību pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot minēto kopsakarībā, tiesa ir guvusi pārliecību, ka apsūdzētā jaunu noziedzīgu nodarījumu neizdarīs, tāpēc tiesa uzskata, ka saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu var neizpildīt, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā apsūdzētā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Ņemot vērā, ka apsūdzētās /pers. A/ apgādībā ir bērns invalīds, viņas vienīgie ienākumi ir darba alga, darbs saistīts ar transportlīdzekļa vadīšanu, tiesa uzskata, ka ir iespējams /pers. A/ nepiemērot likumā paredzēto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Kā arī tiesa ņem vērā, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcija neparedzēja obligātu papildsoda piemērošanu.

Lietā cietusī /pers. AZ/ līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 10 000,00 EUR apmērā, norādot, ka dēls ir bijis vienīgais apgādnieks un dēlu neviens un nekad vairs neatgriezīs, tādējādi, ņemot vērā pārdzīvoto stresu, ir pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju šādā apmērā. Dokumentārus pierādījumus tam, ka dēls ir bijis viņas apgādnieks cietusī neiesniedza.

Apdrošināšanas akciju sabiedrības "BALTA" 2016.gada 27.aprīlī sniegtā informācija apstiprina, ka apdrošināšanas kompānija izvērtējusi ar 2015.gada 19.augustā notikušo ceļu satiksmes negadījumu, kura rezultātā iestājusies /pers. C/ nāve, iesniegtos dokumentus, pieņēmusi lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu /pers. AZ/ 2 880,00 EUR apmērā (lietas 189.lapa). Cietusī tiesas sēdē apstiprināja, ka minēto apdrošināšanas atlīdzību ir saņēmusi, taču šo atlīdzību saņēmusi kā dēla apbedīšanas izdevumus. Līdz ar to saņemtā apdrošināšanas atlīdzība neietekmē pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajai daļai tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtības regulējums cietušajiem, kas par tādiem atzīti Krimināllikuma 260.pantā paredzētajā nodarījumā, būtiski atšķiras no vispārējās kārtības, kāda noteikta Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā, jo kā skaidrojis Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2009.gada 16.jūlija lēmumā lietā Nr.SKK-307/09, šajos gadījumos kaitējuma kompensācijas veidu, apmēru un saņemšanas kārtību bez Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā ietvertajām normām, Civillikuma 1635.panta, regulē arī speciālais likums un tam atbilstoši Ministru kabineta noteikumi.

Ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai nav pienākums vērsties ar iesniegumu par nemateriāla zaudējuma atlīdzināšanu apdrošināšanas sabiedrībā vai Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojā. Iespējamais apdrošināšanas atlīdzības apmērs tiesai ir jāņem vērā, izvērtējot pieteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie materiālie zaudējumi ir zaudējumi sakarā ar cietušās personas ārstēšanu, pārejošu darbnespēju, darbspēju zaudējumu, nāvi. Minētā panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie nemateriālie zaudējumi ir zaudējumi, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām sakarā ar cietušās personas fizisku traumu, cietušās personas sakropļojumu, invaliditāti, apgādnieka, apgādājamā vai laulātā nāvi, apgādnieka, apgādājamā vai laulātā 1.grupas invaliditāti. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabinets.

Ņemot vērā, ka lietā netika gūti pierādījumi tam, ka ceļu satiksmes negadījumā bojā gājušais /pers. C/ bija cietušās /pers. AZ/ apgādnieks, kā

paskaidroja cietusī, viņa nav strādājusi, jo tajā laikā nav varējusi atrast darbu, kurš būtu netālu no dzīvesvietas. Līdz ar to tiesa uzskata, ka saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta otrās daļas nosacījumiem apdrošināšanas sabiedrībai nav pamata apdrošināšanas atlīdzības izmaksāt /pers. AZ/ sakarā ar nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem. Tādējādi arī tiesai, izvērtējot pieteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, nav jāņem vērā iespējamais apdrošināšanas atlīdzības apmērs.

Lai konstatētu, vai cietušajai personai ir tiesības saņemt materiālu kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, nepieciešams konstatēt cēloņsakarību starp noziedzīgajām darbībām un to smagumu, proti, vai ir nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas materiāla atlīdzība. Novērtējot cietušās /pers. AZ/ morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu un lietā konstatētos apstākļus, tiesa uzskata, ka ar izvērtētajiem pierādījumiem lietā, ir pierādīts, ka apsūdzētā ar savu rīcību ir izdarījusi Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, kas bija tiešā cēloņsakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā sekām, cietusī ceļu satiksmes negadījumā zaudēja dēlu, kas cietušajai radīja pārdzīvojumus, garīgas ciešanas. Līdz ar to cietušajai ir tiesības saņemt no apsūdzētās /pers. A/ morālā kaitējuma kompensāciju.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā atziņas, kuras paustas 2010/2011.gada "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā". Tāpat, nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā /pers. C/ rīcību, to, ka transportlīdzekli vadījis pārsniedzot pieļaujamo alkohola daudzumu asinīs, tātad alkohola reibumā un vainīgās personas spēju dot atlīdzību, viņas vienīgie ienākumi ir darba alga un apgādībā bērns, kurš ir ar īpašām vajadzībām, vainīgās personas subjektīvo attieksmi pret nodarījumu, tiesas sēdē izteica nožēlu par notikušo, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu un vainas forma.

Izvērtējot minētos apstākļus, tiesa nonāk pie pārliecības, ka cietušās kaitējuma kompensācijas summa par morālo aizskārumu ir nosakāma 5 000,00 EUR apmērā, kas pēc tiesas ieskata ir taisnīga, adekvāta aizskārumam, tā sekām, noziedzīgā nodarījuma smagumam un izdarīšanas apstākļiem, apsūdzētās personībai, spējai dot atlīdzību un vispārējai tiesu praksei.

Drošības līdzeklis apsūdzētajai /pers. A/ krimināprocesā nav piemērots.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta nosacījumiem.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem un sodu neizpildīt, ja pārbaudes laikā /pers. A/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. AZ/ morālo kaitējuma kompensāciju 5 000,00 EUR (pieci tūkstoši *euro* 00 centus).

Lietiskos pierādījumus – tahogrāfa izdruku (tahogrammu) – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Saldus rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2016.gada 5.augusts.

Tiesnese S. Lapejeva